

FANT X-FAKTOREN

For fire år siden fikk Roy Kristoffersen en liten krabat av en sønn. Da ble det så mye annet å holde på med at hifi-interessen dalte. Så hørte han «lyset» på hifimessa i Horten.

Tekst og foto: Roy Ervin Solstad

Den urbaniserte kvinesdølen smiler der han sitter i lyttestolen. Han har sikret seg den beste delen av stua til anlegget. Riktignok deles det med husets eneste TV, men det er akkurat her stereoanlegget skal stå.

– Den veggen er min, ler han.

Dog med en alvorlig undertone. For sørlendingen har vært hifiinteressert siden tidlig i tenårene, så den

kvinnen som skulle kapre ham, fikk hobbyen hans på kjøpet.

– Hvis kona hadde kastet ut anlegget, hadde hun kastet ut meg også. Så viktig er musikken for meg. Det er en del av totalpakka, sier han og smiler på ny.

– **Alt er bedre**

Øverst til høyre i raket som Roy har fått laget i eik hos en møbelsnekker

står forsterkeren som har gitt ham ny hifiglød.

– Da sønnen min ble født for fire år siden, forsvant litt av hifiinteressen, og siden har den ikke vært like stor som den var før, innrømmer han.

Det endret seg på hifimessa i Horten i 2011.

– Innerst i bankettsalen stod et Doga-anlegg og spilte helt fantastisk.

I NORGE

ROYS VEGG: - Kona kan gjøre hva hun vil med resten av huset, men denne veggen er min, sier han.

Jeg hadde hørt Doxa 8.1-høytalerne tidligere, men hadde alltid fått inntrykk av det som litt sedate og daffe høyttalere. Nå var det futt og fres i lyden, så jeg skjønnte at de nye Doxa-forsterkerne stod for magien, sier han.

Dermed kjøpte han en Doxa 74, etterkommeren etter de gamle 70-forsterkerne til Doxa-konstruktør Knut Lauvland.

- Jeg hadde mest lyst på Doxa 61, men måtte få solgt unna noe eget utstyr før jeg fikk råd. Heldigvis fikk jeg en avtale med Lauvland at jeg kunne få byttet inn 74-forsterkeren når jeg skulle kjøpe 61-modellen, sier han fornøyd.

Fornøyd er han definitivt med Doxa 61.

- Ofte er det slik at når man bytter komponenter så er det gjerne større

IKKE BÅND: Diskanten på WLM Lyra mk2 kan se ut som bånddiskanter, men er i stedet to papirdomer på to tommer som peker hver sin retning. Det gir stort lydbilde.

forskjeller enn forbedringer mellom komponentene, men med Doxa 61 er alt bedre, humrer han fornøyd.

Dac og pre

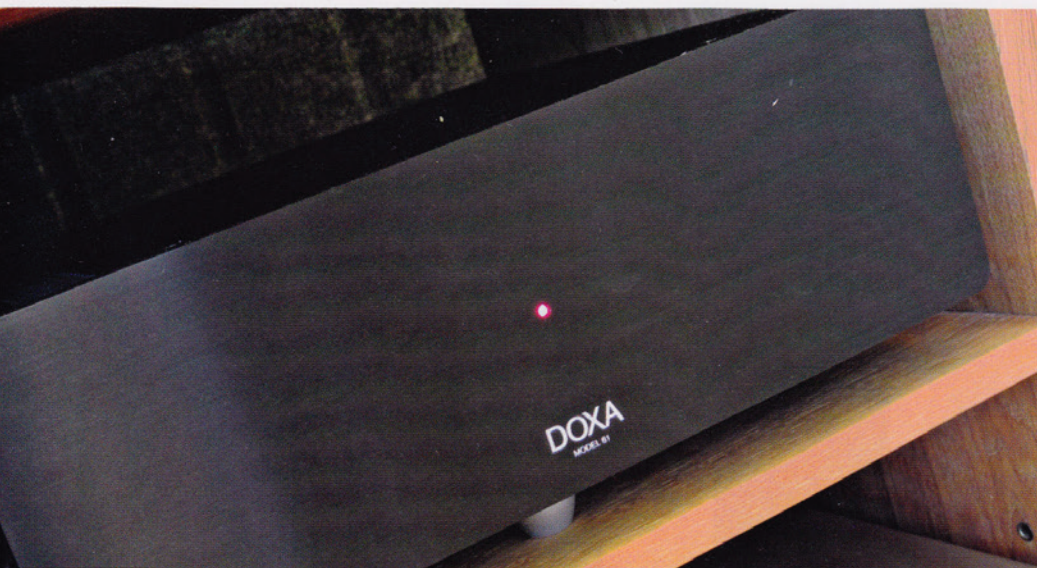
Om Doxa-forsterkeren tiltrekker seg mest oppmerksomhet lydmessig, er ikke den svarte boksen den som stikker seg mest ut i raket til Roy. Der konkurrerer de to andre komponentene i stereoanlegget hans om tronen. Den blanke Burmester-spilleren med nummer 001 er den virkelige «stayeren» i kvinesdølen sitt oppsett.

- Den er snart ti år gammel, og ble kjøpt ny på Oslo Hificenter. Nå bruker jeg den stort sett som dac og med Transporteren fra Slim Devices som drivverk, forklarer han.

Etter Doxa-effektforsterkeren karakteriserer han Burmesteren som det nest beste hifikjøpet han noensinne har gjort.

- Inntil man har roet seg ned og blitt enige om hva slags bitrate og oppløsning digital musikk skal ha, så klarer jeg meg fint med 001 som dac til tross for at den ikke har usb-

ARTIKKELN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE

MIRAKELBOKSEN: Doga 61 er det beste kjøpet Roy noensinne har gjort innen hifi, og er samtidig grunnen til at hans hifiinteresse er på vei opp igjen etter noen år med dalende kurve.

GJØR SEG IKKE BORT: Slim Devices Transporter begynner å bli noen år, men selv den innebygde konverteren er god. Som rent drivverk er det umulig å skille lyden fra cd-drivverket i Burmester-spilleren, mener Roy.

EIKEFINISH: Både rack og gulv er i eik, og den blanke fronten til Burmester-spilleren spiller gulvet perfekt.

inngang, sier han.

Den tyske spilleren har for øvrig innebygget forforsterker, og det er den Roy benytter seg av etter at han solgte rørforforsterkeren Aestetix Calypso.

Drivverket fra Slim Devices, Transporter, er identisk med de Transporterne som senere fikk navnet Logitech. Det sitter riktignok en meget habil konverter i Transporteren også, men den bruker Roy sjelden.

– Den er faktisk ikke så verst, men koblet til Burmesteren klarer jeg ikke å høre forskjell på lyden i forhold til når jeg bruker cd-drivverket i 001, påpeker han.

Bruktkjøp fra New Zealand

Høytalerne fra østerrikske WLM (Wiener Lautsprecher Manufaktur) er ikke spesielt vanlige her i Norge, til tross for norsk importør. Roy fikk ørene opp for dem på High-end-messa i München i 2008.

– Først hørte jeg den ultra-, ultradyre oppsettet til MBL, og syntes det var fint og flott, men det var jo fryktelig dyrt. Så på slutten av dagen så ramlet jeg inn på rommet til WLM. Jeg hadde hørt de en gang før på Horten-messa et par år tidligere, men på rommet i München ble jeg paff over at de spilte så fint. Prisen var rene elkjøpprisen i forhold til MBL, ler han.

Av den norske importøren fikk han prøve et par Diva.

– Jeg fikk følelse av at jeg ville ha noen dyrere WLM-høytalere, og da jeg fant et par brukte Lyra mk2 på Audiogon, slo jeg til, sier han.

Ulempen og fordelene med den nettbaserte bruktbørsen til Audiogon, er at den er global, så folk fra hele verden legger ut annonser. Roy sine høytalere lå til salgs i New Zealand, så det var ikke bare å ta seg en tur til selgeren for å se at de så bra ut.

– Men det gikk jo bra, smiler han.

Maste i to år

Bra gikk det også til slutt for Roy da han som 16-åring endelig fikk kjøpt seg sitt første anlegg.

ARTIKKELEN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE

BIOLOGISK AKUSTIKK: En enslig plante bak hver høyttaler er de eneste akustikk-tiltakene i stua til Roy.

LEKKER FINISH: Høyttalerne fra WLM har fantastisk trefinish, men fronten skjemmes noe av at de har vært eksponert for sollys hos en forhandler i California før de ble sendt til New Zealand og deretter til Norge.

– Jeg fikk katalogen fra Hifiklubben i posten fra jeg var 14 år og maste i to år før jeg fikk kjøpt meg en NAD 3020 forsterker og en cd-spiller fra NAD i samme serie. Høyttalerne var noen gamle Jamo som jeg lånte av mamma og pappa, sier han.

De ble snart byttet ut med gulvstående Celestion 15-høyttalere.

– De kostet fire tusen kroner. Det var alt jeg hadde råd til da, ler han.

Deretter kjøpte han Doxa 70 effektforsterker og en NLE 11/12 forforsterker som Doxa-produsent Knut Lauvland bygget inn i kabinettet til Doxa sin egen forforsterker, og Micromega Stage 4 cd-spiller som deretter ble oppgradert til modell 5 og modell 6.

Celestion ble byttet ut i Audiovector M3 gulvstående høyttalere, og også de ble oppgradert ettersom Roy fikk bedre råd. Han stoppet ved Signature-modellen.

Misfornøyd

– For 15 år siden flyttet jeg til Oslo, og da fikk jeg tak i Densen DM10 integrert forsterker, men den ble oppgradert til en forforsterker og tre effektforsterkere fra Densen for å kjøre triamping på høyttalerne, minnes han.

Som hifi-interessert ramlet han også innom Oslo Hificenter.

– Jeg tror det var en lørdag. Det

endte med at jeg kjøpte et brukt Threshold forsterkersett. Det spilte fletta av Densen, stråler han.

Fremdeles hadde han cd-spillere til Densen, men den ble byttet ut med Wadia 302.

– Den synes jeg låt blast, og jeg var ikke fornøyd med den. Faktisk var den og Bryston effekttrinnet jeg kjøpte noen år senere de eneste jeg ikke har vært fornøyd med, understreker han.

Kabelbytte

Det neste byttet ble Audiophysic Virgo 3 og en REL Storm 3 subwoofer, så fulgte Adyton 3B Signature i stedet for Threshold. Det var også på denne tiden at Burmester-spillere ble kjøpt inn.

– Jeg tror jeg har fått den største rabatten på Burmester som Geir Tømmervik noensinne har gitt, men det må du ikke skrive, ler han.

Nok en gang ble det høyttalerbytte. Denne gangen til Merlin VSM MMX.

– Jeg hadde hatt Nordostkabler, men ble rådet til å prøve Cardas på Merlin. Dermed ble det Cardas Golden Reference signal-, høyttaler- og nettkabler, forteller han, og innrømmer samtidig at han hører forskjell på kabler.

– Det gjør alle, men om det er

ARTIKKELEN FORTSETTER PÅ NESTE SIDE

MUSIKALSKE «SKUDD»: Roy Kristoffersen hører på musikk hver eneste dag. – Det er mitt daglige «skudd», sier han.

16 TOMMER PER HØYTTALER: Hver av høyttalerne har doble åtte-tommere. De spiller fra ca. 1100 hertz og ned. Diskanten tar alt over.

viktig for deg, er noe annet, poengterer han.

Rør

For de som har hørt Merlin tidligere, kommer det neppe som noen overraskelse at Roy byttet ut Adyton-forsterkeren i rør.

– Jeg ble rådet til å kjøpe Graaf effektrinn. Det må ha vært i 2007, og Graaf var mye bedre på Merlin enn Adyton, sier han bestemt.

En effekt av å handle inn Graaf, ble derimot at Burmester ikke lenger fungerte optimalt som forforsterker.

– Forforsterkerdelen i Burmester sammen med den litt lyse klangen i Graafen ble litt for mye av det gode. Derfor kjøpte jeg en Aestetix Calypso. Den ble stående i anlegget helt fram til i fjor, bekrefter han.

Graafen overlevde derimot bare et par år.

– Den var desverre veldig ustabil og måtte stadig repareres. Derfor valgte jeg fornuften og kjøpte en Bryston effektförsterker basert på gode tester og at den hadde lang garanti. Men den fikk jeg aldri sving på, sukker han.

Hifi-junkie

Derfor ble det Doxa, og det har han ikke angret på.

– Grunnen til at jeg har gått tilbake til transistor er at Doxa låter så rør. Jeg tenker ikke over at det er transistor, for jeg likte den varme fine klangen på rørene, sier han.

Og selv om han tar seg i å savne Graaf-forsterkeren innimellom, kommer han neppe til å gå tilbake.

– Graafen spilte veldig bra når den virket, men totalt sett har jeg bedre lyd i stua nå enn da jeg hadde Merlin og Graaf, hevder han.

Uansett har Doxa gjort at hifi-interessen er på vei opp igjen.

– Det var en naturlig nedgang da sønnen min ble født, men er man «narkoman» så er man «narkoman». Man kan bli fri, men vil alltid ha lyst på mer hifi, smiler han.

For ingenting slår det å høre favorittmusikken på et godt anlegg.

– Følelsen av gåsehud er det ingen andre ting som gir meg, og den vil jeg ikke være foruten. Jeg hører

musikk hver eneste dag. Ikke så mange timene, men nok til at jeg får mitt «skudd» en gang om dagen, ler han igjen.

Kabler og høyttalere

Platespiller har han derimot styrt unna, og han har ingen planer om å skaffe seg det heller.

– Det er ikke det at jeg ikke liker det, og lydmessig tror jeg nok at jeg ville foretrukket vinyl. Problemet er at skal jeg ha en platespiller som låter like bra som resten av anlegget, ville det blitt veldig dyrt, sier han.

De pengene ønsker ikke 36-åringen å bruke, men det betyr langt fra at han er ferdig med alle oppgraderinger.

– Jeg har lyst til å bytte ut Cardas Golden Reference med Cardas Clear. I tillegg ryktes det at Doxa kommer med en ny høyttaler, så man vet jo aldri, sier han for å gi seg en liten åpning til oppgradering de nærmeste årene.

Det til tross for at han er svært fornøyd med hvordan det låter hjemme i stua.

– Før var jeg nok opptatt av at det skulle låte både tøffere og mer hifi-detaljert, mens nå er jeg mer opptatt av at anlegget skal spille homogent. Dette spiller fint på lavt volum og takler dårlige opptak bra også. Det er viktig siden jeg har 2000 cder i alle sjangre, og ikke kan spille like høyt med kone og unger i huset, fastholder han.

Sirkelen sluttet

I 20 år har han ifølge seg selv vært hifi-idiot, og nå som han har senket skuldrene og nyter sitt opium med Doxa som kraftverk, er det nesten som det skal være at hifi-interessen ble tent av et anlegg med Doxa for 20 år siden.

– Jeg kjente masse folk som hadde Cerwin Vega-høyttalere, men en lærer jeg hadde, spilte på Magnepan-høyttalere og Doxa-forsterker. Det var et eller annet ved det som var veldig spennende, avslutter Roy Kristoffersen og setter på enda en plate.

Det er tydelig at Roy har funnet tilbake til hifiens x-faktor. For ham heter den Doxa 61.

UTSTYRET

CD-spiller/forforsterker/DAC:

Burmester 001

Effektforsterker: Doxa 61 effektforsterker, ny i år

Nettverksspiller: Slim Devices Transporter

Høyttalere: WLM Lyra mk2

Strømrensere: T+A

Kabler: Cardas Gold Reference

SLIK SPILLER DET

Anlegget til Roy har en markant mørk klangkarakter, men uten at det virker lukket i toppen. For her er masse detaljer, men uten at detaljene skriker mot deg og gjør lange lytteseanser til en pine. Bassen er overraskende dyp, og har en nær perfekt blanding av pondus og trøkk. Stemmer og soloinstrumenter låter overbevisende, men kanskje med en kropp som er litt «larger-than-life» slik mange vil kjenne igjen fra rørutstyr. Jeg kunne kanskje ønsket meg noe bedre definisjon oppover, men den totale musikkopplevelsen dette anlegget er i stand til å gi er gåsehudfremkallende uansett musikk-sjanger og kvalitet på opptaket. Det er faktisk en kvalitet som mange burde strebe etter.